N°. 215. 1854.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor elken regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 12 SEPTEMBER.

NEDERLANDEN.

PROGRAMMA voor de opening van de Vergadering der Staten-Generaal, te 's Gravenhage, op Maandag den 18den September 1854.

Art. 1. Des middags ten twaalf ure zullen de leden der Staten-Generaal zich begeven naar de zaal, bestemd voor de zittingen van de Tweede Kamer, en zich in eene Algemeene Vergadering vereenigen, onder voorzitting van den door Zijne Majesteit benoemden President van de Eerste Kamer.

Art. 2. De Ministers, Hoofden van Ministeriele Departementen, de Kanselier der Orden en de Leden van den Raad van State zullen zich, des namiddags ten één ure, mede in die zaal vervoegen.

Art. 3. Zijne Majesteit DE KONING, de Vergadering der Staten-Generaal zullende openen, zal ten één ure met den volgenden trein van het paleis afrijden:

a. een kommando Cavalerie tot opening van den trein;

b. een Hoffourier en twee rijknechts, te paard;

c. de Kamerheer-Ceremoniemeester, gezeten in eene koets met twee paarden bespannen, gaande één lakkei naast elk portier;

d. acht Kamerheeren van Zijne Majesteit, gezeten in twee koetsen, ieder met vier paarden bespannen, gaande twee lakkeijen naast elk portier;

De Kamerheeren plaatsen zich volgens hunnen rang van benoeming.

e. De Groot-Officieren van 's Konings Huis, gezeten in twee koetsen, ieder met zes paarden bespannen, gaande twee lakkeijen naast elk portier;

f. Een kommando Cavalerie;

g. De Opper-Ceremoniemeester, gezeten in eene koets met vier paarden bespannen, gaande twee lakkeijen naast elk portier;

h. Zijne Majesteit DE KONING en Hunne Koninklijke Hoogheden de Prinsen, tegenover Hoogstdenzelve gezeten, in eene koets met acht paarden bespannen, gaande één rijknecht naast elk paard en vier lakkeijen naast elk portier;

De Luitenant-Generaal, Chef van het Militaire Huis des Konings rijdt regts, en de Generaal-Majoor, waarnemend Gouverneur der Koninklijke residentie, links van de koets; achter dezelve volgen de Officieren van het Militaire Huis, almede te paard, rijdende twee aan twee, de oudste in rang vooruit;

i. Een kommando Cavalerie, tot sluiting van den trein.

Art. 4. De trein zal rijden:
door het *Noordeinde*,
over de *Plaats*,
over het *Buitenhof*,
naar het *Binnenhof*,

Art. 5. De trein gekomen zijnde aan de Vergaderplaats der Staten-Generaal, zal ZIJNE MAJESTEIT aan de deur van het gebouw ontvangen worden door eene Commissie uit de Vergadering, die, voorafgegaan door den Kamerheer-Ceremoniemeester, de Kamerheeren, de Groot-Officieren van 's Konings Huis en den Opper-Ceremoniemeester, Hoogstdenzelve zal begeleiden naar de zaal der Staten-Generaal. Het Militaire Huis volgt onmiddellijk.

Art. 6. De Groot-Officieren van 's Konings Huis en de waarnemende Gouverneur des Koninklijke residentie plaatsen zich achter Zijner Majesteits zitplaats, de Kamerheeren en het Militaire Huis *regts* en *links* van den troon.

Art. 7. De zitting geëindigd zijnde, gaat Zijne Majesteit DE KONING met denzelfden trein, waarmede Hoogstdezelve binnengekomen is, en in de bij art. 3 vermelde orde, naar het paleis terug; zullende de trein den navolgenden weg nemen:
van het *Binnenhof*,
over den *Korten Vijverberg*,
over den *Langen Vijverberg*,
over de *Plaats*,
en door het *Noordeinde*,
naar het *Paleis*.

Art. 8. Salvo's uit het geschut zullen het afrijden van ZIJNE MAJESTEIT van het paleis en het oogenblik waarop Hoogstdezelve het gebouw van de Staten-Generaal verlaat, aankondigen.

's Gravenhage, 10 September 1854.

De Opper-Ceremoniemeester,
Baron VAN GOLTSTEIN VAN OLDENALDER.

Bij Koninklijk besluit van den 8sten September 1854, n°. 48, is de heer *J. C. Baud*, oud-Minister van Kolonien, benoemd tot Minister van Staat.

Bij besluit van den 5den September jl., n°. 102, heeft Zijne Majesteit goedgekeurd de beroepingen van predikanten, uitgebragt door de kerkeraden der gemeenten hierna genoemd, als:

van de Hervormde gemeente te Fijnaart en Heijningen, onder de classis van Breda, op *H. Gann Dun*, predikant te Harderwijk;

van de Hervormde gemeente te Pernis, onder de classis van Rotterdam, op *G. Boer*, candidaat bij het provinciaal kerkbestuur van Noordbrabant;

van de Hervormde gemeente te Wijngaarden en Ruijbroek, onder de classis van Dordrecht, op *J. F. Thieme*, candidaat bij het provinciaal kerkbestuur van Zeeland;

van de Hervormde gemeente te Grootebroek, onder de classis van Hoorn, op *W. P. Wolters*, predikant te Hensbroek;

van de Hervormde gemeente te Dockum, onder de classis van dien naam, op *A. T. Hamerster*, theol. dr., predikant te Noordbroek.

van de Hervormde gemeente te Krewert, onder de classis van Appingadam, op *N. A. Kuiper*, candidaat bij het provinciaal kerkbestuur van Drenthe;

van de Hervormde gemeente te Harkstede en Scharmer, onder de classis van Appingadam, op *B. J. Cramer von Baumgarten*, predikant te Ten Boer;

van de Doopsgezinde gemeente te Noordzijpe, op *H. U. H. Bouman*, predikant aan den Ilp.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

RUSLAND.

Men kent thans door de *Amst. Courant* den volledigen inhoud van het antwoord, hetwelk de Russische regering gegeven heeft op de *Oostenrijksche* nota, waarbij de door de Westersche mogendheden voorgestelde vier vredesgrondslagen aan haar medegedeeld en aanbevolen zijn. Het is vervat in eene depêche van den graaf van Nesselrode aan den Russischen gezant te Weenen, gedagteekend van 14/26 Augustus jl. Er wordt in gezegd:

» Terwijl wij aan het ons door Oostenrijk gedane aanzoek voldeden, om onze krijgsverrigtingen in Turkije niet verder uit te strekken, en onze troepen uit de Vorstendommen terug te roepen, hadden wij uitsluitend het oog op de Oostenrijksche en Duitsche belangen, te wier behoeve het aanzoek ons was gedaan. De concessie, welke men vorderde, had voor ons de zwaarwigtigste gevolgen. Zij ontnam ons, zoo als wij bereids aan de Oostenrijksche regering hebben doen opmerken, het eenige militaire punt, dat in ons voordeel het evenwigt der stellingen op het tooneel des oorlogs zou hebben kunnen herstellen. Meer nog: zij moest ons onvermijdelijk blootstellen aan het gevaar, dat de Engelsche, Fransche en Ottomannische krijgsmagt, in Turkije werkeloos geworden, zich in massa op ons Aziatisch en Europeesch kustgebied in de Zwarte zee zou werpen.

» Desniettegenstaande, en in weerwil van deze bezwaren, in weerwil van die tastbare gevaren, hadden wij, de belangen van Oostenrijk en Duitschland in overweging nemende, ons bereid verklaard om vrijwillig de Vorstendommen geheel te ontruimen. Dit doende eischten wij zelfs niet eens voorwaarden van wederkeerigheid van den kant onzer tegenstanders. Van hen vragen wij niets; alleen openbaarden wij aan Oostenrijk den wensch, bekend te worden met de waarborgen welke deze mogendheid persoonlijk ons zou kunnen geven; of anders gezegd, en in de onderstelling dat Oostenrijk niet bij magte zou zijn om ons eenen wapenstilstand te verzekeren, wenschten wij te weten, of, bijaldien de ontruiming volbragt en daardoor voldaan zou zijn aan de verpligting welke die Staat tegenover de mogendheden had op zich genomen, wij er ten minste op konden rekenen dat hij zou ophouden gemeene zaak te maken met deze laatste, in het luide verklaarde voornemen om Ruslands zedelijke en stoffelijke vernedering te bewerken.

» Op hetzelfde tijdstip, en om een bewijs van onze vredelievende bedoelingen te geven, verklaarden wij ons insgelijks bereid om reeds vooraf tot de beginselen van het protokol van 9 April toe te treden.

» In plaats van regtstreeks te antwoorden op openingen, of liever op vragen, die regtstreeks tot Oostenrijk waren gerigt, heeft Oostenrijk gemeend zich te moeten wenden tot de twee mogendheden, en van hare beslissingen het antwoord, hetwelk wij van Oostenrijk alleen verwachtten, afhankelijk te moeten maken.

» Het was duidelijk dat het offer, hetwelk wij besloten hadden aan de bijzondere belangen van Oostenrijk alsmede aan die van geheel Duitschland te brengen, in de oogen van Frankrijk en Engeland geenen grond tot onderhandeling kon opleveren, en dat die twee hoven, wier doel het is door de voortzetting van den oorlog Rusland te vernederen en te verzwakken, niet geneigd zouden zijn om den weg der verzoening te betreden.

» Ongelukkig wordt ons dit bevestigd door de mededeeling, welke de graaf Esterhazy ons heeft gedaan.

» Het Oostenrijksche kabinet toch doet ons thans, als den uitslag zijner onderhandelingen met de hoven van Parijs en Londen, nieuwe grondslagen tot vredesvoorwaarden toekomen, die, wat den vorm betreft, ingekleed zijn op eene wijze, geenszins geschikt om met eere door ons te kunnen worden aangenomen, en ten aanzien van wier strekking geen twijfel kan bestaan, omdat, volgens de erkentenis der Fransche regering, zoo als die openbaar is geworden door de officiele afkondiging van

haar antwoord aan het hof van Weenen, hetgeen men verstaat onder *belang van het Europeesch evenwigt* beteekent: 1°. vernietiging van onze vroegere tractaten; 2°. vernietiging der maritime etablissementen, die, bij gemis van alle tegenwigt, gezegd worden eene bestendige bedreiging op te leveren tegen het Ottomannische rijk; en 3°. beperking van het Russische gezag in de Zwarte Zee.

» En toch zijn dit de grondslagen, waarvan de Oostenrijksche regering ons de aanneming aanbeveelt; bij hare vermaning om ze *zonder voorbehoud* aan te nemen, gelooft zij ons echter te moeten waarschuwen, dat de zeemogendheden van haren kant ze niet als definitief beschouwen, maar *zich voorbehouden*, om ze ter gelegener tijd te wijzigen naar gelang der oorlogsgebeurtenissen, zoodat de aanneming dier grondslagen door ons niet voldoende zou zijn, om ons de zekerheid te verschaffen van zelfs de vijandelijkheden te zien eindigen. Oostenrijk gaat verder: het verklaart ons dat die grondslagen, naar zijne meening, voortvloeijen uit de beginselen van het protokol, en dat zij de noodzakelijke voorwaarden zijn van een hechten en duurzamen vrede. Als zoodanig, berigt Oostenrijk ons, vereenigt het zich volkomen daarmede, en reeds heeft het jegens de Westersche mogendheden de formele verpligting op zich genomen, om op geene andere grondslagen met ons te onderhandelen.

» Onder zoodanige omstandigheden wordt het voor ons nutteloos in een onderzoek te treden van voorwaarden, die, op het oogenblik waarop men ze ons voorstelt, reeds als geldend en aangenomen worden verklaard; voorwaarden die, moesten zij blijven zoo als zij ons heden worden gedaan, zouden doen onderstellen, dat het Russische rijk reeds door de uitputting van eene langdurige worsteling tot het uiterste gebragt is, en die, indien de voorbijgaande drang der omstandigheden dat Rijk ooit kon noodzaken om zich er aan te onderwerpen, wel verre van, zoo als de Oostenrijksche regering schijnt te gelooven, aan Europa een hechten en vooral duurzamen vrede te verzekeren, tot niets anders zouden leiden dan dien vrede aan eeuwigdurende verwikkelingen bloot te stellen.

» Het was geenszins des Keizers bedoeling om, door zijne toetreding tot de in het protokol aangenomen beginselen, daaraan die uitlegging te geven welke er aan gegeven wordt. Daar de overgroote opoffering, die wij bereid waren voor de bijzondere belangen van Oostenrijk en Duitschland vrijwillig te doen, van den kant van Oostenrijk zonder eenige vergelding moet blijven, en daar deze Staat, in plaats van daarin een middel te zien om met eere aan de verpligtingen te voldoen, welke hij tot dusverre had op zich genomen, integendeel gemeend heeft zich door nieuwe, naauwere en nog meer omvattende verbindtenissen aan de Westersche mogendheden, onze vijanden, te moeten aansluiten, zoo betreuren wij het innig aan zijne laatste mededeelingen geen gevolg te kunnen geven. Wij gelooven, op ons tegenwoordig standpunt, de maat der concessien te hebben volgemeten, die met onze eer bestaanbaar zijn; en aangezien onze opregt vredelievende bedoelingen geenen ingang hebben gevonden, blijft ons niets over dan volhardend den weg onzer tegenstanders zelven te volgen, dat is, even als zij aan de wisselvalligheden van den oorlog de verdere zorg over te laten om de bepaalde grondslagen der onderhandelingen vast te stellen.

» De Oostenrijksche regering is er reeds van onderrigt, dat overwegingen, die uitsluitend het noodzakelijk gevolg zijn van onze strategische stellingen, den Keizer genoopt hebben aan zijne troepen bevel te geven om zich achter den Pruth te vereenigen. Maar binnen onze grenzen teruggekeerd en ons tot een verdedigenden oorlog bepalende, zullen wij in deze houding afwachten dat billijke openingen ons in staat stellen onze wenschen voor het herstel des vredes overeen te brengen met onze waardigheid en onze staatkundige belangen, terwijl wij zullen vermijden om van onzen kant, zonder bestaande noodzakelijkheid, tot eene vermeerdering van verwikkelingen aanleiding te geven, maar tevens besloten hebben om standvastiglijk ons grondgebied te verdedigen tegen de aanvallen van buiten, van welken kant die ook mogen komen."

TURKIJE.

In den Franschen *Moniteur* van eergisteren is een berigt uit Konstantinopel van 30 Augustus medegedeeld, van dezen inhoud: » Alles doet verwachten dat de expeditie naar de Krim den 2den September in zee zal kunnen gaan; de gezondheidsstaat van de troepen en van de bemanning der vloten bleef aan de beterende hand; de cholera heerschte niet langer epidemisch, en de ziektegevallen werden zeldzaam. De uit Toulon afgezonden belegeringstoestel komt in den Bosporus aan; hij zal te gelijk met het leger voor Sebastopol zijn. De Prins Napoleon, die van zijne ziekte herstelde, is den 27sten Augustus van hier vertrokken; hij was den volgenden dag te Varna; de Hertog van Cambridge gaat alhier heden scheep."

Verder wordt door den *Moniteur* eene proclamatie medegedeeld, die den 25sten Augustus door den maarschalk de Saint Arnaud te Varna is uitgevaardigd; zij luidt aldus:

» Soldaten! Gij hebt in den laatsten tijd treffende volharding, kalmte en geestkracht ten toon gespreid, onder bedroevende omstandigheden, die men vergeten moet.

» Het uur des strijds en der overwinning is gekomen. Aan den Donau heeft de vijand ons niet afgewacht. Zijne legerscharen, geknakt in hare zedelijke kracht en door de ziekte zwaar geteisterd, verwijderen zich met moeite van zijne oevers. Het is de Voorzienigheid, welligt, die ons niet door een verblijf in die ongezonde landstreek wilde beproeven; zij is het ook die ons naar de Krim roept, alwaar het even gezond is als in ons land, en naar Sebastopol, eenen zetel van Ruslands magt, naar die veste binnen wier muren wij gezamenlijk het onderpand voor den vrede en voor onzen terugkeer naar onze woonsteden gaan zoeken. Het is eene groote en u waardige onderneming. Gij zult ze uitvoeren met behulp van den geduchtsten krijgstoestel, die ooit aan land- of zeemagt te dienste stond. De vereenigde vloten, met hare 3000 vuurmonden en hare 25,000 dappere matrozen, die met u ten strijde gaan en met u wedijveren, zullen zich naar de Krim begeven met een corps van dat Engelsche leger, welks uitstekende dapperheid uwe vaderen hebben leeren eerbiedigen, met eene uitgelezen afdeeling van die Turksche soldaten, welke kortelings onder uwe oogen hun proefstuk hebben afgelegd, en met een Fransch leger, hetwelk ik met trots de bloem onzer gansche krijgsmagt mag noemen.

» Dat zijn in mijn oog meer dan onderpanden der zege; ik zie er de zege zelve in.

» Generaals, bevelhebbers, officieren van alle wapens, gij zult deelen en uwe soldaten doen deelen in het vertrouwen, hetwelk mijn gemoed vervult.

» Weldra zullen de drie vereenigde vlaggen, wapperende van Sebastopols wallen, door ons gezamenlijk begroet worden met onzen nationalen kreet *leve de Keizer!*"

— Het onderstaande is ontleend aan een schrijven uit Konstantinopel van 30 Augustus, hetwelk de *Indépendance Belge* van haren berigtgever ontvangen heeft: » Tot nog toe waren velen, en daaronder zeer hoog geplaatste personen, van meening dat de onderneming tegen Sebastopol niet zou plaats hebben. Deze meening steunde op den tegenstand, dien de voorstellen van den maarschalk de Saint Arnaud herhaaldelijk ontmoet hadden, en op de noodzakelijkheid waarin hij zich gezien had om van Parijs eene beslissing te vragen. Doch hij heeft een antwoord ontvangen, waarin zijne plannen ten volle goedgekeurd worden. Denzelfden dag heeft de maarschalk bij eene proclamatie aan zijne troepen de onderneming aangekondigd, en van verdere vertraging kan nu geene sprake meer zijn.

» Naar veler oordeel is deze onderneming een groote hinderpaal tegen het hervatten der vredesonderhandelingen. Worden Sebastopol en de Russische vloot genomen, dan zullen de vereenigde mogendheden wel denkelijk hooger eischen aan Rusland doen. Mislukt de onderneming, dan zullen zij in eene min gunstige positie niet willen onderhandelen, maar eerst de nederlage willen herstellen.

» Schamyl heeft dezer dagen eenen inval in het Russische gewest Lasistan gedaan, nagenoeg 300 Russische dorpen verwoest en Tiflis van nabij bedreigd. Een groot aantal Russische huisgezinnen zijn door de Circassiers vermoord, die bij deze gelegenheid onmenschelijk moeten gehandeld hebben. Een gedeelte van het Russische leger is door dien inval gedwongen om het Turksche grondgebied te ontruimen en het bedreigde gewest te hulp te komen. Het Turksche leger heeft daarvan gebruik gemaakt om zich te hereenigen; en volgens berigten uit Kars van 16 Augustus, is het door de Russische troepen sedert de nederlagen, die het laatstelijk ondergaan heeft, nog niet weder gemoeid. Intusschen houdt de Porte zich zeer ernstig bezig met de reorganisatie harer krijgsmagt in Azie."

De Parijsche *Constitutionnel* van gisteren zegt: » Een brief uit Varna van 27 Augustus deelt ons omtrent de expeditie naar de Krim nadere bijzonderheden mede. De eerste bezending zal, zoo lezen wij daarin, den 2den September vertrekken. De Engelschen gaan dadelijk met hunne gansche cavalerie scheep; onze cavalerie is te talrijk om deel van de eerste bezending uit te maken; zij vereenigt zich te Burgas en zal in twee reizen overgevoerd worden. Onze krijgsmagt is van levensmiddelen voor veertig dagen voorzien. Behalve de Turksche legerafdeeling, die met de eerste troepen naar de Krim scheep gaat, is eene reserve van 20,000 man Turksche troepen ter beschikking van den maarschalk de Saint Arnaud gesteld. Van den anderen kant werden nieuwe versterkingen uit Frankrijk verwacht, zoodat de vereenigde krijgsmagt in allen gevalle in staat zal zijn om de onderneming tot een goed eind te brengen, ook wanneer zij eenigen tegenspoed ondervinden mogt."

In eenen brief uit Varna van 29 Augustus, dien de Londensche *Times* van zijnen berigtgever ontvangen heeft, leest men: » Toen de Britsche kruiser *Furious* dezer dagen langs de zuidwestelijke kust der Krim herwaarts terugkeerde, zag hij een verschanst Russisch legerkamp van nagenoeg 6000 man, opgerigt juist boven het punt hetwelk inzonderheid voor de landing onzer troepen geschikt scheen. Dit kamp kan ons echter weinig schaden; want indien het binnen bereik van het geschut onzer schepen is, kan het als weggevaagd worden; indien niet, dan kan het de landing niet beletten."

Hoewel erkennende dat de sterkte der Russische krijgsmagt in de Krim niet juist bekend is, acht de *Times* waarschijnlijk dat zij alleen bestaat uit de zesde divisie, de zwakste en minst degelijke der geheele Russische landmagt, en dat alzoo ook in getalsterkte de overmagt aan de zijde des aanvallers is.

— Volgens eene telegraphische tijding uit Weenen van jl. Zaturdag, is aldaar berigt ontvangen dat de Oostenrijksche troepen den 6den dezer Bucharest binnengetrokken zijn, en dat Galacz en Ibrailow den 1sten September door de Russische troepen waren ontruimd, zoodat de vaart op den Beneden-Donau weder geheel vrij was, en de geheele verwijdering der Russische troepen uit de Donau-vorstendommen op handen scheen te zijn.

Volgens een berigt uit Bucharest van 2 September, door de *Oesterreichische Correspondenz* medegedeeld, is Ismail-Pacha, een der uitstekendste officieren in het leger van Omer-Pacha, naar Klein-Azie vertrokken, om onder de aldaar vereenigde Turksche troepen bevel te voeren. Hij werd vergezeld door een groot aantal uitgeweken Hongaren, Polen en Italianen.

DUITSCHLAND.

In de *Frankfurter Postzeitung*, een blad hetwelk meermalen met mededeelingen van de Oostenrijksche diplomatie begunstigd wordt, leest men, na de vermelding van Ruslands weigering om de vier vredesgrondslagen aan te nemen:

» Wat de houding betreft, die Oostenrijk verder ten aanzien van het Oostersche geschil denkt te bewaren, kunnen wij de volgende uit eene vertrouwde bron ontleende bijzonderheden opgeven. Oostenrijk volhardt onveranderlijk in zijne houding, in zijne pogingen om den vrede te herstellen, en in de overtuiging dat dit herstel het gemakkelijkst op den grond der voorgestelde waarborgen zou hebben kunnen geschieden en ook later tot stand te brengen zal zijn. Daar intusschen Rusland de Vorstendommen ontruimt, zoo vervalt voor Oostenrijk de aanleiding tot eene gewapende tusschenkomst, hoewel het stelsel van eene op alles voorbereide neutraliteit door hetzelve niet zal worden opgegeven. Oostenrijk wijdt aan de ondernemingen der Westersche mogendheden zijne sympathie, en verwacht daarvan eene aanmerkelijke bevordering van het werk des vredes. De pogingen zijner tegenstanders om het in verdenking te brengen van eene voortdurende stilzwijgende verstandhouding met Rusland, kan het te meer met verachting van zich wijzen, daar het met de daad de plannen van Rusland op Europeesch Turkije heeft verijdeld. Heeft men dit resultaat aan de ontzagwekkende magtsontwikkeling van Oostenrijk te danken, dan is dit voor hetzelve eene reden te meer om in de aangenomen gewapende houding te volharden, tot dat de vrede hetzij door bemiddeling hetzij door kracht van wapenen tot stand gebragt zal zijn."

FRANKRIJK.

Bij een besluit van Keizer Napoleon van den 7den dezer is eene commissie benoemd om de brieven van Keizer Napoleon I, die een of

anderen tak der openbare aangelegenheden betreffen, bijeen te zamelen, te rangschikken en in druk uit te geven. Dit besluit is genomen op eene ministeriele voordragt, waarin gezegd wordt:

» Niets ontging aan den grooten geest van Uwer Majesteits doorluchtigen voorganger; niets scheen hem te gering voor zijne behartiging. De nederigste vraagpunten betreffende het binnenlandsche beheer zijn, niet minder dan de verhevenste politieke plannen en de grootste openbare werken, door den Keizer behandeld, niet alleen in zijne veelvuldige gedachtenwisselingen met de groote staatsligchamen, maar ook in zijne vertrouwelijke en geheel persoonlijke briefwisseling met de leden van zijn geslacht, of met de hooge staatsdienaren des Keizerrijks, of wel met een of ander van die in het leger, de administratie, de geleerde wereld of de industrie uitstekende mannen, welke hij zoo gaarne sprak en aanmoedigde.

» Uwe Majesteit heeft het uit een nationaal oogpunt van groot belang geacht, die briefwisseling, welke thans in de openbare archiven en in de handen van eenige particulieren verspreid is, te doen verzamelen en rangschikken. De staatslieden, de mannen die het binnenlandsch bestuur tot werkkring hebben, de geschiedschrijvers, zullen daarin zeer nuttige lessen en wenken vinden; en het zullen bouwstoffen van groote waarde zijn voor het gedenkteeken, hetwelk Frankrijk in het vervolg van tijd ter eere van Napoleon I zal oprigten door het uitgeven zijner onsterfelijke geschriften."

— De Fransche troepen, die in de Oostzee dienst gedaan hebben, worden spoedig in Frankrijk teruggewacht. Volgens onderscheiden telegraphische berigten, die over Danzig en Hamburg van de Alands-eilanden ontvangen zijn, waren zij grootendeels reeds weder ingescheept.

ENGELAND.

Allerwege bijkans in het Vereenigde Koningrijk is de graanoogst thans binnen. Hij zal, zegt de *Globe*, volgens eene ruwe berekening omstreeks 6,000,000 quarters tarwe en 8,000,000 quarters haver meer uitleveren dan de oogst van 1853. In dezen tijd van oorlog, en terwijl de cholera in Engeland vooral onder de gebreklijdende volksklassen vele slagtoffers maakt, wordt de gelukkige uitslag van den oogst meer nog dan gewoonlijk op prijs gesteld; en van onderscheiden zijden is het voorstel gedaan om deswege een nationalen dankdag te houden.

— De commissie, die te Londen voor de belangen der Britsche houders van Spaansche staatsschuldbrieven werkzaam is, heeft van den Britschen gezant te Madrid, lord Howden, eene mededeeling ontvangen, welke de schuldhouders in hunne van het nieuwe Spaansche ministerie opgevatte verwachting aanvankelijk te leur gesteld heeft. Lord Howden had aangedrongen op de betaling der door het ministerie Bravo Murillo verbeurd verklaarde coupons, maar heeft van den Spaanschen minister van buitenlandsche zaken woordelijk hetzelfde antwoord als van diens vier laatste ambtsvoorgangers ontvangen, namelijk dat het aanzoek eene zaak betrof die beter langs een anderen dan den diplomatieken weg behandeld zou kunnen worden, maar dat het niet te min aan den minister van finantien was medegedeeld.

BELGIE.

De Brusselsche *Indépendance*, een erkend orgaan van het Belgische kabinet, zegt in haar nommer van gisteren: » Eenige dagbladen opperen elken morgen menige gissing over het voornemen onzer bewindslieden om op hun ontslag aan te dringen, gelijk door sommigen, of, gelijk door anderen beweerd wordt, om de aanvrage van ontslag terug te nemen.

» Het zou voorzeker in allen deele met de gebruiken der parlementaire staatshuishouding strooken, indien het kabinet, bij de uiteenloopende beoordeeling zijner tijdens de afwezendheid der volksvertegenwoordiging zonder eenige opheldering ingediende aanvrage om ontslag, wenschte zelf de reden van dien stap aan de kamers bloot te leggen, en aan het bewind bleef om het Parlement tot regter over zijn gedrag en zijne gesteldheid te maken. Deze wensch zou zeer verklaarbaar zijn; en reeds dadelijk bij den aanvang der krisis, het is niet te miskennen, waren er vele wijze en staatkundige lieden, welke zich in dien geest uitlieten.

» Echter gelooven wij onze verklaring te kunnen herhalen, dat al de onderstellingen van eenige dagbladen minstens voorbarig zijn, en dat tot nog toe geen definitief besluit genomen is."

— Koning Leopold zou met zijn gezin in den aanvang dezer week Henegouwen en de stad Doornik bezoeken, en aldaar ook, gelijk wel niet officieel aangekondigd was maar toch door veelal wel onderrigte lieden stellig verzekerd werd, een tegenbezoek van Keizer Napoleon ontvangen. Gisteren is de Belgische Kroonprins met de overige leden van het koninklijk gezin naar Doornik vertrokken, terwijl Koning Leopold van de voorgenomen reis afgezien heeft, en wel, gelijk opgegeven wordt, wegens eene kleine onpasselijkheid. Tevens wordt gemeld, dat Keizer Napoleon zijn uitstapje naar Belgie uitgesteld heeft.

NOORD-AMERIKA.

De Londensche *Times* vestigt de aandacht op een nieuw verschijnsel in de politieke gesteldheid der Vereenigde Staten, en zegt: » In den loop dezes jaars is in de Vereenigde Staten eene partij ontstaan, die onder den naam van *weetnieten* een merkelijken invloed op de publieke opinie uitoefent, en bij de meeste verkiezingen haar gewigt in de schaal legt. In de oostelijke Staten heerschen zij over alle andere partijen. In New-York en Philadelphia zijn zij een ligchaam van ontzagwekkende sterkte; terwijl zij in Virginie en de zuidelijke Staten schielijk veld winnen. Maar in het westen, alwaar het meerendeel der landverhuizers zich neerzet, is hun invloed des te opmerkelijker, en in die landstreek is hun streven voorbeeldeloos wel geslaagd.

» Er is vele jaren lang in de Vereenigde Staten eene partij geweest, die het oude vooroordeel der revolutie tegen vreemdelingen vasthield, en nimmer opgehouden heeft tegen de wetsbepalingen op de naturalisatie te protesteren. In het jaar 1835 nam zij een bepaalden vorm aan, in de » Amerikaansche inboorlingen-maatschappij," die verklaarde dat haar hoofddoel was niet-inboorlingen van openbare ambten uit te sluiten. In een adres aan het volk der Vereenigde Staten wees die maatschappij op de misbruiken, die zich onder de bestaande wetsbepalingen op de naturalisatie hadden voorgedaan, en op de benoemingen van buitenlanders tot ambten; en zij riep de Amerikanen van alle partijen op, om die misbruiken te weren. De maatschappij vond niet veel bijval; zij werd zoowel door de whigs of conservativen als door de demokratenpartij met achterdocht beschouwd; en zij nam spoedig een eind, na een kortstondig en onglansrijk bestaan. Sedert hare ontbinding zijn de buitenlanders, tot nog voor korten tijd, daar te lande niet alleen niet bemoeijelijkt, maar ook is telkens door de naar het Presidentschap dingende candidaten groote voorkomendheid zoowel aan de Iersche als aan de Duitsche partij betoond, wier stemmen beloond zijn met eene ruime toedeeling van ambten.

» Het is moeijelijk te zeggen, welke onder vele oorzaken eigenlijk de Weetnieten-partij heeft doen ontstaan. De poging van den Roomsch-katholijken aartsbisschop Hughes om aan het staatsonderwijs de hand te slaan, en de pennestrijd dien hij daarover en over andere onderwerpen met een van de voornaamste staatsmannen der Unie, den generaal Cass, heeft gevoerd, verbitterden de gemoederen niet weinig. De oproeren, waartoe de predikatien van Gavazzi (een van de Roomsche Kerk tot de Anglicaansche overgeganen Italiaanschen monnik) in verscheiden steden der Unie aanleiding gaven, verwekten diepen afkeer van de godsdienst die hij bestreed; vele maanden lang was elke Zondag getuige van eene predikatie in de open lucht, doorgaans eindigende met straatvechterijen. Ook hebben de door Ieren te New-York bewerkte straatrumoeren aan den volksstam, die zich aan die storingen van den openbaren vrede schuldig maakte, vrij wat vijandschap berokkend.

» In den aanvang van dit jaar werd de Weetnieten-partij gevormd. Haar naam komt van eene zinsnede in haar eedsformulier, waarin de leden verklaren » van niets te willen weten hetgeen strijdt met hunne pligten jegens hun land." Hare geboorteplaats is onbekend; en zij kwam voort uit bronnen waarnaar men vruchteloos onderzoek zou doen. Haar grondslag is afkeer van buitenlanders in het algemeen, en in het bijzonder van Ieren en Roomsch-katholijken. Het is een geheim genootschap, en de leden verbinden zich bij eede tot geheimhouding en tot gehoorzaamheid. Er is een hoofdbestuur, onder den naam van grooten raad, voor elken Staat; en in elk oord kunnen met magtiging van den grooten raad ondergeschikte besturen opgerigt worden. Elk die lid wil worden moet door een lid worden voorgesteld, en drie stemmen zijn genoeg om hem af te wijzen. Het doel der maatschappij is, naar men meent, de oude naturalisatiewetten weder te doen invoeren, onder welke buitenlanders veertien jaren in de Vereenigde Staten moesten doorgebragt hebben alvorens tot het burgerschap toegelaten te worden. Ook wordt zij geacht naar de geheele opheffing der Roomsch-katholijke Kerk in de Vereenigde Staten te streven. Hare leden hebben onderling geheime herkenningsteekenen en zinnebeelden, zijn wel gewapend, staan goed onder order en weten onderling zamen te werken.

» Ziedaar de inrigting en bedoeling eener maatschappij, die de Vereenigde Staten bedreigt met eene gevaarlijke botsing tusschen volksstammen en kerkgenootschappen, bij den strijd om de eerstvolgende Presidentskeuze en bij de aanstaande verkiezingen. Gebruik makende van de waarschuwende ondervinding der Amerikaansche-inboorlingen-maatschappij, doen zij hunnen invloed negatief gelden. Zij stellen geen eigen candidaat, maar leggen het gewigt van hunnen invloed in de schaal van dien candidaat welke hunne inzigten het naast komt. Als men bedenkt dat het een geheim genootschap is, begrijpt men ligtelijk, hoe grooten invloed het alzoo op de verkiezingen heeft. Daar de maatschappij geen eigen candidaten stelt, maakt zij zich niet tot mikpunt en ontgaat zij elken aanval, terwijl zij in het duister hare magt krachtdadig uitoefent. Men kan reeds bespeuren dat zij gelijk eene bom onder de demokraten-partij gevallen is. Van de onafhankelijkheids-verklaring der Unie af hebben de buitenlanders zich bijkans altijd bij die partij gevoegd; en door buitenlanders af te wijzen, zou zij thans ongetwijfeld hare eigen ontbinding te weeg brengen. De zoogenaamde Hoofdcommissie der demokratische republikeinen heeft dan ook eene bijeenkomst tot behandeling van dit punt gehouden, en plegtig tegen het drijven der Weetnieten-partij geprotesteerd.

» De whigs, getrouw aan hunne afstamming van de oude vreemdelingen-werende voorstanders des eedgenootschaps, gaan hand in hand met de oude partij der Amerikaansche inboorlingen; en instinct zoowel als de vooroordeelen der partijzucht maken beide in het algemeen afkeerig van volksstammen, wier leiders doorgaans in het leger der demokraten te huis behoorden. Alzoo hebben de Weetnieten zich aan de whigpartij aangesloten, en de gevolgen der aaneensluiting hebben bij uitstek wel aan het doel beantwoord.

» Te Washington, Philadelphia en Baltimore hebben zij, in spijt des gouvernements, hunne candidaten voor de gemeentelijke betrekkingen doen verkiezen.

» In het begin der vorige maand Augustus moesten de stad en de provincie St. Louis, in den Staat Missouri, leden van het Congres alsmede gewestelijke ambtenaren kiezen. De heer Benton, een invloedhebbend lid der demokraten-partij, die bij de laatstvorige verkiezing den strijd gewonnen had en thans uitviel wegens het verstrijken van den tijd waarvoor hij was verkozen, was de candidaat der demokraten voor de verkiezing van een vertegenwoordiger der stad in het Congres; en de Ieren en Duitschers stemden voor hem. De candidaat der whigs was de heer Kennett, die ook bij de Weetnieten het meest in aanmerking kwam. De demokraten-partij spaarde geene moeite; en tallooze Iersche spoorwegarbeiders werden van meer dan 100 mijlen afstands gehaald om voor haren candidaat te stemmen. De uitslag was dat Kennett met 6261 stemmen verkozen werd, terwijl Benton slechts 5304 stemmen bekwam. Ook de verkiezingen der provincie vielen naar den zin der Weetnieten uit. Zoodra deze uitslag bekend werd, braken te St. Louis bloedige onlusten uit; twee dagen lang werd er in de straten gevochten tusschen de Weetnieten aan de eene zijde en de Ieren met de Duitschers aan den anderen kant; en de rust werd eerst weder eenigermate hersteld nadat er 20 menschen gedood, een zeer groot aantal anderen gewond en verscheiden huizen geplunderd en verbrand waren.

» Hoelang zal deze verbittering duren en de invloed der Weetnieten stand houden? Als partij schijnt zij alleen opgerigt te zijn om af te breken; eene eigene bepaalde staatkunde heeft zij niet. Haar grondslag is redelooze haat tegen vreemdelingen; en zij zou eene geheele volksklasse willen opofferen voor de vergrijpen van eenige daartoe behoorende lieden. Zeker is het dat zij leden in grooten getale en vol geestdrift aanwint. Zij is op een uiterst doelmatigen voet ingerigt; en bij de verkiezingen van Congresleden in dezen herfst, alsmede bij de verkiezing van eenen President der Unie in 1856, zullen de tooneelen van St. Louis waarschijnlijk in alle deelen der Unie herhaald en een bloedige strijd aangevangen worden, welks eind niemand kan voorzien.

» Bij de volkstelling van 1850 is gebleken, dat de blanke bevolking der Vereenigde Staten toen uit 19,553,058 personen bestond. Daarvan waren 17,279,875 in Amerika en 2,240,535 in andere landen geboren; terwijl van 32,658 de geboorteplaats niet kon worden opgegeven. Sedert

1850 is het aantal buitenlanders in de Vereenigde Staten door de landverhuizing veel vermeerderd, zoodat hun aantal wel op 3,500,000 mag geschat worden. Alzoo staat het aantal inboorlingen tot de elders geborenen thans als 7 of 8 tot 1."

— Een der voornaamste New-Yorksche dagbladen, *de Herald*, zegt in zijn nommer van 25 Augustus jl., dat de schade, welke in de Vereenigde Staten door de droogte aan de veldgewassen toegebragt is, zich, naar verzekerd wordt, hoofdzakelijk tot de mais bepaalt, daar de tarwe en andere granen grootendeels binnengebragt waren voor dat de droogte inviel.

SPANJE.

De raadgevende junta der provincie Madrid heeft zich zelve ontbonden, en daarmede een voorbeeld gegeven, hetwelk het gouvernement hoopt te zullen zien navolgen door de overige collegien, die zich in de dagen der volksbeweging ter zijde of in de plaats der gevestigde overheden gesteld en hun gezag nog niet verloren hebben. De junta van Madrid heeft haar besluit aan de bevolking bekend gemaakt bij eene proclamatie van 2 September, die door den ook onder de bewegingspartij hooggeachten generaal San Miguel onderteekend is, en onder anderen het volgende inhoudt: » Thans nu de burgerwapening, het schild onzer aloude volksvrijheden, onder de leiding der junta geregeld is; nu het voormalige gewestelijk bestuur en de vrije gemeenteraden hersteld zijn; nu een nationaal gouvernement tot stand is gekomen, en de zamenkomst op handen is van de grondwetgevende Cortes, die de gewrochten onzer revolutie tot vastheid zullen brengen, — thans acht de junta hare zending geëindigd. Eendragtig bij de zege, gelijk in de ure des gevaars, heeft de junta besloten zich te ontbinden, en hare leden keeren weder in den schoot des volks, waaruit zij voortgekomen is. Zij wilde echter niet uiteengaan zonder de opmerkzaamheid van het uit de revolutie voortgekomen gouvernement te vestigen op de verdiensten dergenen, die in de hoofdstad des rijks de revolutie door hunnen heldenmoed bevestigd en met hun bloed bezegeld hebben."

— In de *Gaceta de Madrid* van den 3den dezer zijn nieuwe bepalingen voor de brievenpost afgekondigd, betrekkelijk de binnenlandsche en de koloniale briefwisseling. Daarbij is het briefport voor de gefrankeerde brieven met de helft verlaagd.

BEURS-BERIGTEN. (*Naar officiële opgaven.*)

Parijs 9 September: Fransche 3 pcts. rente fr. 74.05; idem $4^1/_2$ pcts. fr. 97.90.

Londen 9 September: Engel. 3 pcts. gecons. 95 pct.; Nederl. $2^1/_2$ pcts. » pct.; idem 4 pcts. » pct.

Rhijnhoogte te Keulen. 9 September 6 vt. 11 dm. Rhl.

ADVERTENTIEN.

DROOGMAKING VAN HET HAARLEMMER-MEER.

De Commissie van Beheer en [illegible] 26sten September 1854, des middags ten twaalf ure, aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, onder nadere goedkeuring zal worden overgegaan tot de Aanbesteding in het openbaar, van;

het uitbaggeren en wegruimen van de ondiepten in de Ringvaart van den Haarlemmermeer-polder; — in vier perceelen.

De besteding dezer werken geschiedt alleen bij inschrijving, volgens Art. 9 van het Bestek.

De Voorwaarden der bovengemelde besteding liggen ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage en aan die der Provinciale Besturen van Noord- en Zuidholland, te Haarlem en te 'sGravenhage, en verder op alle plaatsen, waar gewoonlijk soodanige voorwaarden ter lezing worden gelegd.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Ingenieur N. T. Michaëlis, te Haarlem.

De Commissie voornoemd,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

DROOGMAKING VAN HET HAARLEMMER-MEER.

De Commissie van Beheer en Toezigt verwittigt de Gegadigden, dat zij zal overgaan tot de reeds voorloopig aangekondigde Zevende Verkooping van Gronden in den Haarlemmermeer-polder, voor het grootste gedeelte gelegen nabij de gemeente Lisse, op Woensdag den 27sten September eerstkomende, en zoo noodig den volgenden dag, des morgens ten 10 ure, te Lisse, in het logement de Zwaan, bij den kastelein Rotteveel.

De algemeene Voorwaarden met de algemeene Kaart van den geheelen Polder, benevens de bijzondere Voorwaarden, de bijzondere Kaart en de staten der te veilen perceelen zijn den 5den September en later te verkrijgen, op vrachtvrije aanvraag en tegen betaling van 25 cents, bij den heer de Breuk, Boekdrukker te Leyden.

Inlichtingen zijn te bekomen bij den heer Ingenieur Michaëlis te Haarlem.

De Commissie voornoemd,
GEVERS VAN ENDEGEEST.

Hertogdom *Limburg.*

PROVINCIALE GELDLEENING.

De Gedeputeerde Staten van het Hertogdom Limburg brengen bij deze ter kennis van de daarbij belang hebbende, dat de Inschrijvingen in eene Geldleening van f 10,000, geautoriseerd bij het Koninklijk besluit van 4 Januarij 1851, n°. 8, tot een kapitaal van f 15,000, rentende vijf ten honderd in het jaar, ten name en ten laste van het Hertogdom Limburg, bestemd tot bestrijding van kosten voor de aanlegwerken van den provincialen weg van Venlo over Horst en Venray naar de Noordbrabantsche grenzen bij Maashees, zijn opengesteld ten Kantore van Heeren Betaalmeesters te Maastricht en te Roermond, van en met den 15den October tot en met den 15ten November dezes jaars; kunnende men deswege nadere inlichtingen erlangen, zoowel bij de genoemde Hoofd-ambtenaren, als ter Provinciale Griffie van het Hertogdom.

Maastricht, den 7den September 1854.

De Gedeputeerde Staten voornoemd,
E. VAN MEEUWEN.
De Griffier,
F. MICHIELS VAN KESSENICH.

Hertogdom *Limburg.*

PROVINCIALE GELDLEENING.

De Gedeputeerde Staten van het Hertogdom Limburg brengen bij deze ter kennis van de daarbij belang hebbende, dat de inschrijvingen in eene geldleening van f 10,500, geautoriseerd bij het Koninklijk besluit van 10 Augustus 1852, n°. 47, tot een kapitaal van f 20,000, rentende 5 ten honderd in het jaar, ten name en ten laste van het Hertogdom Limburg, bestemd tot bestrijding der kosten van aanleg van wegen enz., zijn opengesteld ten Kantore van Heeren Betaalmeesters te Maastricht en te Roermond, van en met 1°. November 1854 tot en met den 15den derzelfde maand, kunnende men deswege nadere inlichtingen bekomen, zoowel bij de genoemde Hoofd-ambtenaren, als ter Provinciale Griffie van het Hertogdom.

Maastricht, den 7den September 1854.

De Gedeputeerde Staten voornoemd,
E. VAN MEEUWEN.
De Griffier,
F. MICHIELS VAN KESSENICH.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Eerste* trekking der *Derde* Klasse van de 224ste *Staats-Loterij*, op Maandag den 11den September 1854, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 3841	een prijs van	2500	gulden.
» 16766	» »	» 1000	»
» 9572	» »	» 1000	»
» 15337	» »	» 5000	»
» 16228	» »	» 25,000	»

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** De Burgemeester van Maassluis roept bij deze voor de *derde maal*, ter voldoening aan Art. 555 van het Wetboek van Koophandel, op, elk en een eigelijk, die vermeenen mogt ter reclame geregtigd te zijn van p. m. tachtig mudden Steenkolen, afkomstig van het verongelukte Belgische sloepschip *Charlotte*, kapitein *C. Muijs*, om zich ten spoedigste, onder overlegging der vereischte bewijzen, franco te adresseren aan

den Burgemeester voornoemd,
W. OVERVOORDE.

AANBESTEDING.

Op Zaturdag den 16den September 1854, des avonds ten vijf ure, zal, behoudens nadere approbatie, door Dijkgraaf en Heemraden der Generale Dijkagie van Stellendam, in de raadkamer te Stellendam worden Aanbesteed:

het zinken van p. m. 2322 kubi ellen [illegible] jaar, [illegible] materialen.

Het Bestek zal ter lezing liggen in de raadkamer te Stellendam, en op alle zulke plaatsen, alwaar de Waterstaats-bestekken in deze provincie gewoonlijk ter lezing gelegd worden, terwijl nadere inlichtingen te verkrijgen zijn bij het Dijkcollegie voornoemd, en daags voor de Aanbesteding de noodige aanwijzing in loco zal worden gedaan.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

BEKENDMAKING.

Bij verklaring afgelegd voor den Heer Kantonregter te Hulst, Arrondissement Goes, provincie Zeeland, geregistreerd, is op heden door den Heer *Cornelis de Lozanne*, Dijkgraaf der Watering van Walsoorden, te Hulst woonachtig, aan zijnen Zoon *Karel de Lozanne*, oud achttien jaren, Handligting verleend tot de waarneming van de betrekking van Geagreëerde Klerk ten Kantore van eenen Rijks-ontvanger;— geschiedende deze Bekendmaking ter voldoening aan Art. 486 van het Burgerlijk Wetboek.

Hulst, den 8sten September 1854.

J. J. VERWILGHEN, *Griffier.*

Afkondiging ter voldoening aan Art. 486 van het Burgerlijk Wetboek.

Bij Acte, op den 8sten September 1854, voor Mr. *J°. de Vries*, [illegible] Regter in het Vierde Kanton te Amsterdam, bijgestaan door den Griffier, verleden, zijnde geregistreerd, is door *Anna Pieternella Jongeboer*, weduwe van *Jan Jurriaan Rijvordt*, aan haren Minderjarigen Zoon, *Cornelis Rijvordt*, verleend Handligting tot het uitoefenen van eene [illegible]-nering en de daartoe vereischt wordende verbindtenissen aan te gaan.

Voor Extract
P. C. [illegible]

BEURSPRIJS VAN SCHU[illegible].

AMSTERDAM, Maandag den 11den SEPTEMBER.

NEDERLAND.	Werk. Schuld [illegible]	$[illegible]/_{16}$	$60^3/_4$	$60^5/_8$
	Dito 3 pct.	$72^3/_{16}$	$72^3/_8$	$72^1/_4$
	Dito 4 pct.	$90^7/_8$	91	$90^7/_8$
RUSLAND.	Bij Hope en C°. 5 pct.	$101^1/_8$	$101^1/_2$	[illegible]
	Dito bij Stieglitz 4 pct.	$76^7/_8$	—	[illegible]
SPANJE.	Nieuwe 3 pct. thans 1 pct.	$18^1/_2$	$18^5/_8$	[illegible]
	Dito binnenlandsche 3 pct.	$32^7/_8$	33	[illegible]
OOSTENRIJK.	Metalliek 1816—1852 5 pct.	$69^3/_4$	70	[illegible]
	Dito $2^1/_2$ pct.	$35^5/_{16}$	[illegible]	[illegible]
	Dito 1849 5 pct.	$78^5/_8$	[illegible]	[illegible]
	Metalliek 1854	$78^1/_2$	[illegible]	[illegible]
BELGIË.	Bij Rothschild $2^1/_2$ pct.	$49^1/_4$	[illegible]	[illegible]
PORTUGAL.	Obligatien 3 pct.	[illegible]	[illegible]	—
PERU.	Geldl. 1853 $4^1/_2$ pct.	$69^1/_2$		—

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.